

July
5
2026

FOURTEENTH SUNDAY IN ORDINARY TIME
CZTERNASTA NIEDZIELA ZWYKŁA

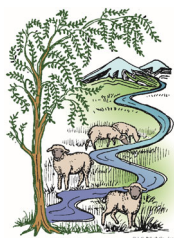
Jesus said,
“Take my yoke upon you and learn from me,
for I am meek and humble of heart;
and you will find rest for yourselves.”

Matthew 11:29

Saint John Paul II Polish Center
Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II

*Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886*
*tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@polishcenter.org * website: www.polishcenter.org*

FOURTEENTH SUNDAY IN ORDINARY TIME JULY 5, 2026

Blessed are you, Father, Lord of heaven and earth; you have revealed to little ones the mysteries of the kingdom. — Matthew 11:25

BECOMING LIKE CHILDREN

“Put your hand in the hand of the man from Galilee” was the refrain of a popular Gospel song some years back. Putting your hand in somebody else’s is a gesture of intimacy, which is very characteristic children with their parents. To a loving father or mother a child will give its hand unquestioningly, with complete trust. Holding his or her father’s hand there is nowhere the child will not venture. It is not only willing to be led, but positively wants to be brought somewhere. Somewhere in the growing up process we outgrow our dependency on our parents, and having lost the need for their guidance, even God can become remote for us. Only those who are children at heart can fully understand what Jesus tells us about God — that God reveals Himself to “mere children.”

Growing up means ceasing to be dependent. We exchange a child’s dependence on people for an adult’s dependence on things, like money, alcohol, success and influence. But these props are notoriously fickle and the adult world is often plagued by stress and anxiety. Our props may provide temporary relief but can still leave us — as Jesus puts it — “laboring and burdened;” laboring under illusions of grandeur and burdened with unrealistic targets. The heaviest load we have to carry is that of our own unfulfilled ambitions, the burden of our bruised egos. Only a return to humility can restore our lost innocence and our lost paradise., that honest humility that accepts our creature-status, our status as children before God. To enjoy the peace of Christ we must “put our hand in the hand of the man from Galilee”, who guides us along life’s journey and helps us to find the way home.

‘Come to me’, he says, ‘all you who labor and are burdened, and I will give you rest.’ In spite of all our problems, we trust him when he says, my yoke is easy and my burden light.

THREE INVITATIONS

1—Come to me, all you who labor and are overburdened, and I will give you rest.

This is the first of three invitations from Jesus, in today’s wonderful Gospel. It’s directed toward all those who live their religion as a heavy burden. Not a few Christians live beaten down by their conscience. They aren’t great sinners. They simply have been taught to have their sin always before them and they don’t know the joy of God’s continuous forgiveness. If they meet Jesus, they will find themselves relieved. There are also Christians who are weary of living their religion as a worn-out tradition. If they personally meet Jesus, they will learn to be alive, trusting in God as Father. They will discover an inner joy that they don’t know yet. They will follow Jesus, not out of obligation, but out of attraction.

2—Shoulder my yoke; it is easy, and my burden is light.

That is the second invitation. Living in the presence of Jesus doesn’t weigh anyone down. On the contrary, he frees up what’s best in us, since he proposes that we live our lives making them more human, worthy, whole. It’s not easy to find a more passionate way of living. Jesus frees us from fear and pressure, he doesn’t bring them in; he makes our liberty grow, not our slavery; he awakens in us trust, never sadness; he draws us to love, not toward laws and precepts. He invites us to live by doing good.

3—Learn from me, for I am gentle and humble in heart, and you will find rest for your souls.

That is the third invitation. We need to learn from Jesus how to live like him. Jesus doesn’t complicate our life. He makes it clearer and simpler, more humble, more whole. He offers rest. He never puts onto his followers something that he hasn’t lived himself. He invites us to follow him on the same path that he has walked. That’s why he can understand our difficulties and our struggles, he can forgive our stupidities and our faults, always encouraging us to get up again. We need to focus our efforts to promote a more vital contact with Jesus in our communities that are so in need of courage, rest, and peace. Sadly it is precisely their way of understanding and living religion that leads so many, almost inevitably, to not know the experience of trusting in Jesus. Think about so many people who, both within and outside of the Church, live without knowing at what door to knock. Surely Jesus would be good news for them.

—Jose Antonio Pagola

Today’s Readings: *Zec 9:9-10; Ps 145:1-2, 8-9, 10-11, 13-14; Rom 8:9, 11-13; Mt 11:25-30*

TREASURES FROM OUR TRADITION

Two centuries ago, Archbishop John Carroll worried that Americans would not appreciate the linguistic veil over our worship, and asked that the liturgy in the new United States be in English, not Latin. How did our liturgy come to be in Latin in the first place? In the first century, the dominant language in the regions where the church first flourished was Greek. Today in much of the world, almost everyone speaks at least a bit of English. Recently, the European Union even considered making English its official language, a curious proposal since only two English-speaking countries are members.

Just as English is a unifying language today, it was hard to function in the ancient world without a smattering of Greek. Even the word “Eucharist” comes from the Greek for “thanksgiving.” For a long time, Greek was the language of worship, even in Rome. Slowly, society in the west shifted to a bias for Latin and against Greek. Latin first appeared in public prayer at the end of the second century, in the colonial outposts of North Africa. Soon, Latin became the language of culture, and so as fixed prayer forms were written, they were transmitted in Latin. From Rome and Africa, over the next four centuries, the new liturgical language of Latin spread north to Gaul and Britain.

—Rev. James Field, © Copyright, J. S. Paluch Co.

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykl A, 14 Niedziela Roku Zwykła

Czytania: *Za 9:9-10; Ps 145:1-2, 8-9, 10-11, 13-14;*

Rz 8:9, 11-13; Mt 11:25-30

Liturgia słowa tej czternastej niedzieli zwykłej pomaga nam zrozumieć nasze chrześcijańskie życie w świetle tajemnic królestwa Bożego. Te mesjańskie tajemnice, zakryte przed faryzeuszami i uczonymi, były głoszone przez proroków, spełniły się w osobie Chrystusa, zostały objawione uczniom Jego i dzisiaj nadal są głoszone przez Kościół Chrystusowy ludziom, którzy borykają się z wyzwaniem współczesnego świata.

Wszystko to zostało teraz jeszcze dodatkowo spotęgowane przez niszczycielski wirus, który nie tylko rozprzestrzenił śmierć, ale jest także dodatkowym czynnikiem strachu, paniki i niepokoju. Dochodzą do tego jeszcze pozbawione skrupułów manipulacje niektórych mediów, w celach, które są dość oczywiste z politycznego i gospodarczego punktu widzenia.

W tym kontekście jakże pocieszające są słowa Jezusa z dzisiejszej Ewangelii, które usłyszeliśmy: Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię (...), a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych (por. Mt 11, 28-29). Powinniśmy się wsłuchać w te pocieszające słowa, aby nie poddać się fałszywym prorokom, którzy szerzą strach, lęk, niepokój i niewiarę. Chcą także zmusić do milczenia i wyciszyć głosy wzywające do wiary i do nadziei.

Jak bardzo realistyczne i jednocześnie pełne nadziei są słowa proroka Zachariasza, które usłyszeliśmy dzisiaj w pierwszym czytaniu. Nie zaprzecza on istnieniu trudnych czasów wygnania, zniszczenia świątyni, niemożności wyznawania wiary i swobodnego jej celebrowania. Nie dał się jednak pogrążyć w bezpłodnym pesymizmie, ale miał odwagę głosić, że sam Bóg jako pierwszy pochyla się nad zgnębnym i uciśnionym ludem. Prorok Zachariasz zachęca do odnowienia nadziei i radości z przyjścia zbliżającego się już Mesjasza. I choć przyjście Mesjasza nastąpi czasowo kilka wieków później, to perspektywa Jego przyjścia wywołała radość i nadzieję w sercach wierzących. Tylko wierzące serce psalmisty, tak bardzo zranione przez ciernie życia, ale jednocześnie zdolne do tego, aby kontemplować manifestację mocy Bożej w historii narodu wybranego, było w stanie śpiewać: Pan podtrzymuje wszystkich, którzy padają, i podnosi wszystkich zgnębnionych. I chociaż, jak przypomina nam drugie czytanie, w życiu panuje jeszcze do dziś niszczycielska siła grzechu i jego konsekwencji, dar obfitego odkupienia jest już naszym udziałem: Jeżeli natomiast Chrystus w was mieszka, ciało wprowadzie podlega śmierci ze względu na [skutki] grzechu duch jednak posiada życie na skutek usprawiedliwienia (Rz 8, 10). Chrześcijańska nadzieja zrodziła się z tajemnicy odkupienia.

W Chrystusie ludzkie serca znajdują pokój i ukojenie. Czy jesteście tego świadomi? Święty Augustyn napisał w swoich Wyznaniach: „Stworzyłeś nas bowiem jako skierowanych ku Tobie. I niespokojne jest serce nasze, dopóki w Tobie nie spocznie”. Czy wierzymy w to, szczególnie wtedy, gdy do naszych drzwi pukają strach, niepewność i trudności, i kiedy czujemy się zdezorientowani? Zawierzamy Panu czy może szukamy odpowiedzi w kartach tarota, w horoskopach, albo udajemy się do wróżbitów, mediów i współczesnych czarodziejów? Czy nadal uważamy, że sami jesteśmy w Z

pewnością nieraz słyszeliśmy lub może nawet spotykaliśmy wśród naszych krewnych i znajomych ludzi, którzy odeszli od Boga, od religii i od Kościoła, ponieważ w chwilach wyzwań nie pamiętali albo nie uwierzyli słowom Jezusa: Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię. Weźcie moje jarzmo na siebie i ucicie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych (Mt 11, 28-29). Nie wzięli pod uwagę tego, że te słowa były skierowane także do nich, a nie rzucone po prostu na wiatr.

Dzisiejsza Ewangelia jest częścią nauczania Jezusa o tajemnicy królestwa Bożego, które tak istotowo powiązane jest z naszą osobistą historią. W kontekście głoszenia tajemnic Bożego królestwa objawionych maluczkim, Jezus zaprasza również i nas, abyśmy spojrzeli na Niego, jako na Tego, który przyszedł objawić wolę Ojca i kroczyć z nami drogą do niebieskiej ojczyzny, biorąc w swe zbawcze ramiona także nasze ciężary i udręki.

—o. Krzysztof Dworak CSsR

UCZCIE SIĘ ODE MNIE

Dzisiejszy świat proponuje wiele dróg i wielu mistrzów. Te drogi i mistrzowie życia duchowego mogą zaprowadzić do prawdy, mogą pomóc w przyjęciu Jezusa, ale zawsze pozostaną jedynie pośrednikami. Najważniejsze jest korzystanie ze źródła. A jest nim Jezus Chrystus. Nie ma lepszej drogi i lepszego Mistrza w drodze do Boga niż Jezus.

Codzienny kontakt ze słowem Bożym, niedzielna Eucharystia, adoracja Najświętszego Sakramentu, medytacja... to czerpanie z samego źródła, które prowadzi do prostoty i pokory serca, przemienia duchowo, jest „wewnętrznym balsamem” – przynosi ukojenie duszy. Przemieniając nas, przemienia innych, wnosi dobro i miłość w świat...

Jezus zaprasza wszystkich utrudzonych i obciążonych, by przyjęli Jego jarzmo, czyli powierzyli się Jego osobie. To wezwanie objawia serce Jezusa, które jest łagodne, delikatne, pokorne, ciche, dalekie od wyniosłości, emanujące pokojem i przelewające miłość na tych, którzy chcą przebywać w Jego bliskości. „Cichy i pokorny wskazują postawę Jezusa wobec Boga i wobec ludzi: wobec Boga – postawa ufności, posłuszeństwa i uległości. Wobec ludzi – postawa przyjmowania, cierpliwości, dyskrecji, gotowości do przebaczenia i służenia” (Bruno Maggioni).

Wezwanie Jezusa do utrudzonych i obciążonych wskazuje na kobiecie, macierzyński odcień Bożej miłości. Człowiek, który przyjmuje delikatne, pełne miłości jarzmo Jezusa jest jak proste, pokorne dziecko, szczęśliwe na łonie swej matki, gdyż jego pragnienia fizyczne, psychiczne i duchowe zostały zaspokojone (zob. Ps 131).

Wszyscy doświadczamy, że życie jest trudem, ale często przyczyniamy się do tego sami. Tworzymy problemy, trudności, komplikujemy to, co proste, utrudniamy codzienność sobie i innym... Chwila spotkania z Jezusem pozwoli inaczej patrzeć na codzienność, wniesie w nasze życie większy pokój, harmonię... Jezus zapewnia nas, że gdy przychodzimy do Niego, mamy dla Niego czas, On nas pokrzepi...

Cyprian Kamil Norwid napisał, że odpocząć oznacza począć na nowo. Chwila spędzona codziennie z Jezusem jest odpoczynkiem, siłą, by na nowo poczynać trud codzienności. „Zechciejmy polubić bycie przy Panu. Wtedy możemy wszystko Jemu powiedzieć, z Nim omówić swoje pytania, swoje troski i swoje obawy. Możemy także wyrazić swoje nadzieje, swoją wdzięczność, rozczarowania, prośby i pragnienia” (Benedykt XVI).

— Stanisław Biel SJ

THE FOURTH OF JULY

Happy 4th of JULY

Let Freedom Ring...

The Declaration of Independence was approved by the Continental Congress on July 4, 1776. The document announced the separation of 13 North American British colonies from Great Britain. It was the last of a series of steps that led the colonies to final separation from Great Britain.

At the time that the American Revolution began in April 1775 most colonists were not seeking independence. Most of them wanted only a larger measure of self-government within the British Empire. But as the war continued, many colonists began to favor freedom from British rule. Britain sent more troops and ships. More colonists died in skirmishes and battles. The war brought economic disruptions as well.

The colonists hoped to receive aid from France, a longtime enemy of Britain. To do so, the colonists would have to make a formal break from their mother country. The Declaration helped in the process.

The Congress appointed a committee of five to write the formal declaration. Thomas Jefferson wrote the first draft. A few changes were suggested by other members of the committee: John Adams, Benjamin Franklin, Roger Sherman, and Robert R. Livingston.

In writing the declaration, Jefferson drew heavily on the political theories that English philosopher John Locke had outlined in his book *On Civil Government*.

Jefferson began the document by proclaiming a set of natural rights held by all and the responsibility of the government to protect those rights. He then cited specific ways in which King George III had violated the colonists' rights, which formed their justification for seeking independence.

The Declaration of Independence states three basic ideas: (1) God made all men equal and gave them the rights of life, liberty, and the pursuit of happiness; (2) the main business of government is to protect these rights; (3) if a government tries to withhold these rights, the people are free to revolt and to set up a new government.

Every signer of the Declaration took a significant risk. If the colonies had lost the war, then the British might have used the signatures as evidence of treason.

The Declaration did not establish the independence of the American colonies. Complete separation from Britain would have to be accomplished by force. Once the Declaration had been adopted, however, there was no turning back.

The day on which the Declaration of Independence was adopted has always been celebrated in the United States as a great national holiday—the Fourth of July, or Independence Day.

The Declaration of Independence has also been a source of inspiration outside the United States. It encouraged Antonio de Nariño and Francisco de Miranda to strive toward overthrowing the Spanish empire in South America, and it was quoted with enthusiasm by the marquis de Mirabeau during the French Revolution.

—britannica.com

TREASURES FROM OUR TRADITION

It's Independence Day week, and there is a link worth tracing between the Declaration of Independence and the language of liturgy. One of the signers of the Declaration on that July 4 long ago was Charles Carroll, probably the wealthiest man in the colonies and one of the few Catholics on the political scene. As a flourish to his signature, he sought to distinguish himself from other prominent citizens bearing the same name by penning "Charles Carroll of Carrolltown"—a defiant "come and get me if you dare" postscript aimed at the British.

Carroll's brother John was a priest and patriot who in 1789 was given the task of organizing the Catholic Church in this country. By 1791 he had assembled a synod, or assembly of delegates, to launch that task formally. Archbishop Carroll wanted to gain acceptance of our faith by American people who mistrusted our customs and could not comprehend our liturgy. He made the amazing proposal to Rome that our liturgy should be prayed not in Latin, but in the vernacular, English. His wish was denied, but one hundred sixty years later, his deep desire helped the American bishops and scholars at the Second Vatican Council to win the vote in favor of the vernacular not just for the United States, but for the Church throughout the world.

—Rev. James Field, © Copyright, J. S. Paluch Co.

RELIGION IN THE AMERICAN REVOLUTION

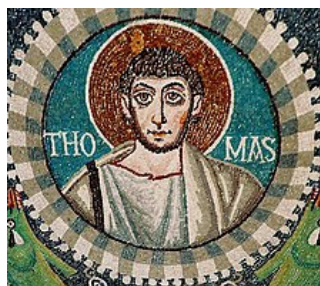
Religion played a major role in the American Revolution by offering a moral sanction for opposition to the British—an assurance to the average American that revolution was justified in the sight of God. As a recent scholar has observed, "by turning colonial resistance into a righteous cause, and by crying the message to all ranks in all parts of the colonies, ministers did the work of secular radicalism and did it better."

Ministers served the American cause in many capacities during the Revolution: as military chaplains, as penmen for committees of correspondence, and as members of state legislatures, constitutional conventions and the national Congress. Some even took up arms, leading Continental troops in battle.

The Revolution split some denominations, notably the Church of England, whose ministers were bound by oath to support the King, and the Quakers, who were traditionally pacifists. Religious practice suffered in certain places because of the absence of ministers and the destruction of churches, but in other areas, religion flourished.

The Revolution strengthened millennialist strains in American theology. At the beginning of the war some ministers were persuaded that, with God's help, America might become "the principal Seat of the glorious Kingdom which Christ shall erect upon Earth in the latter Days." Victory over the British was taken as a sign of God's partiality for America and stimulated an outpouring of millennialist expectations—the conviction that Christ would rule on earth for 1,000 years. This attitude combined with a groundswell of secular optimism about the future of America to create the buoyant mood of the new nation that became so evident after Jefferson assumed the presidency in 1801.

—loc.gov

ŚW. TOMASZ, APOSTOŁ—3 LIPCA

Tomasz, zwany także Didymos (tzn. bliźniak), należał do ścisłego grona Dwunastu Apostołów. Ewangelie wspominają go, kiedy jest gotów pójść z Jezusem na śmierć (J 11, 16); w Wieczerniku podczas Ostatniej Wieczerzy (J 14, 5); osiem dni po zmartwychwstaniu, kiedy ze sceptycyzmem wkłada rękę w bok Jezusa (J 20, 19-29); nad Jeziorem Genenezaret, gdy jest świadkiem cudownego połowu ryb po zmartwychwstaniu Jezusa (J 21, 2).

Osobą św. Tomasza Apostoła wyjątkowo zainteresowała się tradycja chrześcijańska. Píše o nim wiele Euzebiusz z Cezarei, pierwszy historyk Kościoła, Rufin z Akwilei, św. Grzegorz z Nazjanzu, św. Ambroży, św. Hieronim i św. Paulin z Noli. Według ich relacji św. Tomasz miał głosić Ewangelię najpierw Partom (obecny Iran), a następnie w Indiach, gdzie miał ponieść śmierć męczeńską w Calamina w 67 r. Piszą o tym wspomniani wyżej autorzy. Tak też podaje Martyrologium Rzymskie. Jako miejsce pochówku podawany jest Mailapur (przedmieście dzisiejszego Madrasu). Jednak już w III wieku jego relikwie przeniesiono do Edessy, potem na wyspę Chios, a w roku 1258 do Ortony w Italii.

O zainteresowaniu osobą św. Tomasza Apostoła świadczą także liczne apokryfy: Historia Abgara, Apokalipsa Tomasza, Dzieje Tomasza i Ewangelia Tomasza. Pierwszy apokryf znany jedynie z relacji Euzebiusza (+ ok. 340). Apokalipsa św. Tomasza, zwana także Listem Pana naszego Jezusa Chrystusa do Tomasza lub Słowami Zbawiciela do Tomasza opisuje koniec świata. Ciekawsza jest Ewangelia św. Tomasza. Na jej treść składają się logia, czyli słowa Chrystusa. Zdań tych jest 114. Według Euzebiusza zbiór ten miał posiadać biskup św. Papiasz (+ ok. 130) i miał nawet do nich napisać komentarz. Część tych słów odkryto w roku 1897 i 1903 w Egipcie w Oxyrhynchos. Od tej "ewangelii" należy odróżnić jeszcze jedną, zupełnie inną, także przypisywaną św. Tomaszowi. Zawiera ona opis życia lat dziecięcych Pana Jezusa. Stąd właśnie wzięły się średniowieczne legendy o ptaszkach, klejonych z gliny i ożywianych przez Pana Jezusa w zabawie z rtwieśnikami itp.

Interesujący i oryginalny jest ostatni wymieniony wyżej apokryf - Dzieje Tomasza. Powstał on dopiero w wieku IV/V. Opisuje on podróż św. Tomasza do Indii w roli architekta na zaproszenie tamtejszego króla Gondafora. Zamiast jednak budować pałac królewski, św. Tomasz głosił Ewangelię, a pieniądze przeznaczone na budowę pałacu wydawał na ubogich. Na skutek jego nauk i cudów nawrócił się król i jego rodzina.

Katolickie Indie czczą św. Tomasza jako swojego Apostoła. Około roku 52 po Chrystusie miał on wylądować na zachodnim wybrzeżu Malabaru i założyć tam siedem kościołów. Kiedy w roku 1517 Portugalczycy wylądowali w Mylapore, miano im pokazać grób Apostoła. Pamięć o Apostole zachowali tamtejsi chrześcijanie nestoriańscy. W Indiach jest również najgłośniejsze sanktuarium św. Tomasza Apostoła. Znajduje się ono na miejscu, gdzie według miejscowej tradycji Tomasz miał ponieść śmierć męczeńską.

ST. THOMAS, APOSTLE—3 JULY

also known as Didymus (meaning "twin"), was one of the Twelve Apostles of Jesus according to the New Testament. Thomas is commonly known as "Doubting Thomas" because he initially doubted the resurrection of Jesus Christ when he was told of it (as is related in the Gospel of John); he later confessed his faith ("My lord and my God") on seeing the wounds left over from the crucifixion.

According to traditional accounts of the Saint Thomas Christians of modern-day Kerala in India, Saint Thomas travelled outside the Roman Empire to preach the Gospel, travelling as far as the Tamilakam which is in South India, and reached Muziris of Tamilakam (modern-day North Paravur and Kodungalloor in Kerala State, India) in AD 52.

In 1258, some of the relics were brought to Ortona, in Abruzzo, Italy, where they have been held in the Church of Saint Thomas the Apostle. He is regarded as the patron saint of India among its Christian adherents and the Feast of Saint Thomas on July 3 is celebrated as Indian Christians' Day. The name Thomas remains quite popular among the Saint Thomas Christians of the Indian subcontinent.

Many churches in the Middle East and southern Asia, besides India, also mention Apostle Thomas in their historical traditions as being the first evangelist to establish those churches, the Assyrian Church of the East, the early church of Sri Lanka.

According to traditional accounts of the Saint Thomas Christians of India, the Apostle Thomas landed in Muziris (Cranganore) on the Kerala coast in AD 52 and was martyred in Mylapore, near Madras in AD 72. Thomas baptized several families. Many families claim to have origins almost as far back as these.

According to Syrian Christian tradition, Thomas was killed with a spear at St. Thomas Mount in Chennai on 3 July in AD 72, and his body was interred in Mylapore. Latin Church tradition holds 21 December as his date of death. Ephrem the Syrian states that the Apostle was killed in India, and that his relics were taken then to Edessa. This is the earliest known record of his death.

WAKACJE Z BOGIEM

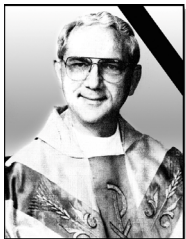
Czego pragnie dzisiejszy człowiek? Dlaczego wyjeżdża na wakacje?

Przede wszystkim chce odpocząć od zgiełku i pędu codzienności. Pragnie odetchnąć, zatrzymać się, uspokoić, wyciszyć. Dziś właściwie każdy z nas żyje w nieustannym zabieganiu, stresie i napięciu. Wyjeżdżamy na urlop, by choć na chwilę zapomnieć o kłopotach w pracy i problemach dnia codziennego.

Człowiek, by się zrelaksować i nabrać nowych sił, potrzebuje spokoju i ciszy. Pewnie dlatego coraz bardziej modne stają się urlopy spędzane w klasztorach kontemplacyjnych, gdzie wyłączają się telefony komórkowe i gdzie nie ma dostępu do Internetu. Tam panuje cisza, skupienie i jest dużo czasu na modlitwę. Człowiek wraca nie tylko do samego siebie, do rodziny, ale przede wszystkim powraca do Boga. Nie można bowiem mieć wakacji od Boga, od religii, od Kościoła! Zdarza się niekiedy, i to nawet w religijnych rodzinach, że ludzie biorą sobie urlop od Boga! Zapamiętajmy z tego może tylko to jedno, że od Boga nie ma wakacji

—ks. Bogdan Zbroja

ETERNAL REST GRANT UNTO HIM, O LORD

On the 21st anniversary of the passing of our beloved and unforgettable founder of the Polish Center

+FR. JOSEPH KARP

We ask the Lord our God that He reward all the good works that Fr. Karp undertook on our behalf and that of our community and that he be blessed with everlasting happiness.

Let the perpetual light shine upon him — Amen

WIECZNY ODPOCZYNEK RACZ MU DAĆ PANIE!

W 21 rocznicę śmierci naszego kochanego, niezapomnianego duszpasterza

śp. **KSIĘDZA JÓZEFA KARPA**

prosimy Boga by wynagrodził mu wszelkie dobro jakie czynił wśród nas i darzył wiekuistym szczęściem!

Niech odpoczywa w pokoju wiecznym. Amen.

JAN PAWEŁ II W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM TAK MÓWIŁ:

Człowiek odczuwa naturalny lęk nie tylko przed cierpieniem i śmiercią, ale także przed odmienną opinią bliźnich, zwłaszcza gdy ta opinia posiada potężne środki wyrazu, które łatwo mogą się stać środkami nacisku. Dlatego człowiek często woli się przystosować do otoczenia, do panującej mody niż podjąć ryzyko świadectwa wierności Chrystusowej Ewangelii. Męczennicy przypominają, że godność ludzkiej osoby nie ma ceny, że «godności tej nie wolno nigdy zbrukać ani działać wbrew niej, nawet w dobrej intencji i niezależnie od trudności» (Veritatis splendor, 92). «Cóż bowiem za korzyść stanowi dla człowieka zyskać świat cały, a swoją duszę utracić?» (Mk 8).

Dlatego jeszcze raz powtarzam za Chrystusem: «Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz duszy zabić nie mogą» (Mt 10).

Papież przez całe życie uczył i pokazywał swoimi wyborami, że pełne zaufanie Bogu i świadectwo o Nim likwiduje wszelki lęk! Słowa wypowiedziane w Gorzowie są świetnym komentarzem do dzisiejszego wezwania Jezusa: „Nie troszczcie się więc zbytnio o jutro” (Mt 6). To zaufanie Opatrzności jest możliwe, ale pod pewnymi warunkami. Popatrzmy na dzisiejszą naukę Mistrza z Nazaretu i odkryjmy te zasady.

—ks. Janusz Mastalski

A VOCATION VIEW:

For an increase in laborers to the Lord of the Harvest in response to our prayers for vocations to the priesthood, diaconate and the consecrated life, and for the holiness of all those now serving the people of our diocese in these vocations, we pray to the Lord.

. DIVINE WORD MISSIONARIES-
SISTERS SERVANTS OF THE HOLY
SPIRIT 800-553-3321

Pray for

Sr. M. Amadeo, RSM	Anita and Mike Gilkey	Monica Nava
Józef Apanel	Brooklyn Hamsley	Jerry Nicassio
Grażyna Apanel	Todd Hill	Andrzej Niedojadło
Karen Arandoña	Tot Hoang	Jacek Ozimski
Rachel Arandoña	Dick Hoffman	Jarrod Pavlak
Kyle Ardando	Jackie Hoyt	Mirosława Pawelczak
Sarah Arrizon	Andrzej Hulisz	Francis Ports
Andrzejek&Michael Ashline	Marlena Hulisz	Benito Ramirez
Avalon Asgari	John Ibarra	Jerry Ramirez
Ewa&Roman Aukstulewicz	Josephina Iearra	Lourdes Rey
Anna Bagnowska	Jadwiga Inglis	Inka Rezier
Wiesława Barr	Leonard Jakubas	Joan Ritchie
Jamie Barrett	Renee Jarecki	Robert Rosecrans
Lois Barta	Olivia Johnson	Henryk Ruchel
Pilar Bascope	Ania Karwan	Pat Rune
Ronald Brozchinsky	Katarzyna Gaska	Veronica Sequi
Paul Budai	Tadeusz Guzewski	Debra Shewman
Gregorio Cabotaje	Jude Kelber	Barbara Siwecki
Edward Cacho	Larry Klementowski	Maria Sowa
Dora Carrillo	Kimberly & Family	Jean & Mike Speakman
Peter Camacho Family	Zbigniew Kostecki	Matt Starbuck
Jean Carter	Anent L.	Mitchell Starbuck
Ashley&Connor Cooper	Mary Laning	Mary Strazdas
Lacie Cooper	Danuta Łabuś	Adrianne Swinford
Jadwiga Cywińska	Monique Chmielewska	Halina Szmit
Sylvia Derby	Lehman	Grace Teodors
Adam Dolewski	Olli Marban	Teresa Turek
Zdzisław Dolewski	Anthony Martinez	Unborn Children
Joe Doud	Antoinette Martinez	Kelsie Wagner
Mieczysław Dutkowski	Amber Matrauga	Charlene Web
Jacek Dzimski	Maria Menclewicz	Bernadette Westphal
Edmund F. Dzwigalski	Gail Morganti	Alicja Wilczyńska
Charlotte Frances	Jaroslav Musiał	Patricia Yochum
Grzegorz Gaska	Irene Nielsen	Bogusia Zientek

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

Sunday:	St. Anthony Zaccaria, Priest
Monday:	St. Maria Goretti, Virgin and Martyr Bl. Maria Teresia Ledóchowska, virgin
Tuesday:	St. Felix of Nantes
Wednesday:	St. John of Dukla, priest
Thursday:	St. Augustine Zhao Rong, Priest, and Companions, Martyrs
Friday:	Martyrs of Damascus
Saturday:	St. Benedict, Abbot
Sunday:	St. Bruno Boniface of Querfurt, bishop and martyr

RECYCLING PROGRAM

RECYCLE

The Knights of Columbus Council #9599 will have their next recycling drive on **July 11th and 12th** before and after all the Masses. The Knights will accept **aluminum** beverage cans, **glass** and **plastic** water and beverage bottles. A recycling station will be set up in the south-west corner of the main parking lot.

YOU ARE IN MY HEART

During Vespers, I heard these words: **My daughter, I want to repose in your heart, because many souls have thrown Me out of their hearts today. I have experienced sorrow unto death.** I tried to comfort the Lord, by offering Him my love a thousand times over. I felt, within my soul, a great disgust for sin (Diary, 866).

*Diary passages with bolded words are Jesus speaking

Diary of St. Maria Faustina Kowalska: Divine Mercy in My Soul

WSZYSTKIEGO NAJLEPSZEGO DLA KSIĘDZA ZBIGNIEWA!

*Życzymy Ks. Zbigniewowi
wszystkiego najlepszego, spokoju,
odpoczynku i przyjemnie spędzo-
nych mocno zasłużonych wakacji*

*Aby wrócił do nas
wypoczęty i radosny.*

***Wszyscy czekamy na
naszego Księdza Dyrektora***

ALL BE BEST WISHES FOR FR. ZBIGNIEW!

*We wish Fr. Zbigniew
all the best rest and time pleasantly spent
during well-deserved vacation
May he return to us
rested and joyful.*

***We all wait for the return of
our Center Director***

HARVEST FESTIVAL DOŻYNKI September 19-20, 2026

Independence Day	
Sat 7/4	8:00 am First Saturday Devotion Mass For the intention of the Polish Center Community
Sun 7/5	9:00 am For the intention of the Polish Center Community
	10:30 am +Czesław Turek od żony z rodziną +Zofia Kopydłowska w rocznicę odejścia do Pana Boga od córki Grażyny +Marian Marek od Rodziny Hulisz +Janina Tomaszewska w 36 rocznicę śmierci od córki Alicji z rodziną
Sat 7/11	4:00 pm +Marion DeVoe from Sandy and Armando
Sun 7/12	9:00 am For God's blessings for Tony and Kathy Cruz on their 61st wedding anniversary
	10:30 am +Franciszek, +Lidia i Józefa Mikołajczyk od córki z rodziną +Józefa i +Czesław Chłopieccy od syna z rodziną +Maria, +Stefan i +Janusz Mączek O powrót do zdrowia dla Teresy Wyszomirskiej i Boże błogosławieństwo dla rodziny Wyszomirskich od Wayne Hacholski
Sat 7/18	4:00 pm For the intention of the Polish Center Community
Sun 7/19	9:00 am For the intention of the Polish Center Community
	10:30 am O Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla Grażyny Kopydłowskiej z okazji urodzin +Grzegorz Mika od brata z rodziną +Irena Jakubowska od przyjaciół +Janina, +Stanisław i +Kazimierz Guskiewicz od rodziny +Łukasz Bodek od rodziny

PSA UPDATE

Our faith. Our future.

As of this week 78 families and organizations have joined our Diocesan program for 2026 and have pledged \$34,015. All funds raised in excess of our goal of \$38,600 will be refunded to our center, and designated for refurbishment of our courtyard bathrooms.

Bóg Zapłać za Hojność-God Bless for your generosity

REMINDER

© J. S. Paluch Co., Inc.

During this time of vacations, trips and rest let us not neglect the obligations of our faith. Please remember your daily prayers and the Sunday Eucharist where ever you are.

THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

	First	Second
06/20 & 06/21/2026	\$4,789.00	\$521.00

God bless for your generosity!

CENTER COUNCIL NEWS

Our Center Council holds regular meetings. If anyone has questions or items for the Council to address please feel free to submit questions to the Office or Mrs. Judy McBride at jdmcb1@gmail.com

Rada Ośrodka spotyka się regularnie. Prosimy o skierowanie pytań albo kwestii do Rady przez biuro albo przez Panią Judy McBride jdmcb1@gmail.com

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.

Bulletin Editor:

Piotr Czarnecki — czarnep@gmail.com

Mass Schedule:

Saturday Vigil Mass: 4:00 pm - English
Sunday Masses: 7:15 am - Latin

9:00 am - English
10:30 am - Polish

First Friday Masses: 8:30 am - English
7:30 pm - Polish

Confession before each Mass

Director: Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD

Deacon: Dn. Jim Merle

Office Manager: Kathie Kudlo

Office Hours:

Tue-Thu 12:00 noon—4:00 pm

Sat 12:00 noon—4:00 pm

Sun 9:30 am —2:00 pm

Baptisms, Marriages, Funerals by appointment